

60

— Ja, svarade Elsa, jag kan inte så noga säga det. Det var ju inte alltid jag hörde hans återkomst, och då jag hörde den, har jag svårt för att säga tiden, efter som jag aldrig tände ljus och såg på klockan. Dessutom hade jag blivit så van vid hans nattvandringar, att jag föga fästade mig vid dem. Men jag skulle tro att han sällan var borta mindre tid än en timma men väl längre.

— Vid vilken tid gick han ut den natten, då han försvann?

— Ja, säkert kan jag inte säga det, men jag tror knappast klockan kunde vara över 11. Han hade icke legat länge ty kl. var $\frac{1}{2}$ 10, när herr Labansson gick. Och han lade sig inte omedelbart därefter.

Herr Alf Grane tackade och förklarade att han nu önskade se sig något om först i herr Appelbloms arbetsrum och sängkammare och därefter utomhus.

I sällskap med länsmannen och fröken Lilly företogs denna inspektion.

I skrivrummet eller den innanför liggande sängkammaren gjordes inga upptäckter av betydelse för försvinnandet. Däremot påvisades åtskilliga spår efter inbrottet påföljande natt, men för dem tycktes Alf Grane föga intressera sig. Han visste ju vilka som utfört det. Ej heller i ekonomihusens olika lokaler, vilka däremot tycktes starkt intressera honom, gjordes några upptäckter. Då de slutat denna undersökning, väckte notarien ej ringa förvåning med frågan:

— Det finnes väl ej anledning till den förmodan att någonstädes här i uthusen finnes en hemlig källare?

— Hur i all världen kan du komma på en sådan